

Systemets bedste bøddel

Hun er lille og smuk. Mændene tror ikke for alvor at hun er bøddel førend det er for sent.

Tænk på en lille kvinde i stram militæruniform. Hun er officer med høj rang. Hun har sit eget torturrum.

En ny mand er blevet hentet af kvindens soldater. Hun går rundt om ham.

- Du ved godt at du skal afhøres?

Han nikker.

- Du ved også hvem jeg er?

Han nikker igen.

- Når jeg afhører mænd, får de altid tortur, lige meget om de har noget at fortælle. De får tortur fordi jeg kan lide det. Er du med? Derfor får du tortur, og så taler vi bagefter, måske. Og du skal ikke gøre modstand. Okay?

Mere nikken. Han er en flot fyr. Han har også noget i bukserne, kan hun se. Hun glæder sig til at komme i bukserne på ham. Han ved tydeligt nok ikke hvad hun gør ved mænd, når hun først får bukserne af dem. Hun er sådan en køn lille sag, mændene tror ikke at hun kan være en rigtig torturbøddel.

- Tag skjorten og undertrøjen af, - siger hun. Han gør det. Han er flot. Enormt stor og stærk.

- Stik hænderne i løkkerne.

Der hænger tovløkker ned fra loftet. Han gør det.

Kvinden går om bag ham og rækker rundt om ham. Hun kan dårligt nå. Han er meget større end hende. Hun rækker sine små hårde hænder op til hans brystvorter. De bliver stive. Pludselig vrider hun dem rundt. Hårdt. Han åbner munden i et skrig af overraskelse. Hun går om foran og ser vurderende på ham. Hans bukser buler enormt.

- Du har måske ikke hørt det, men jeg laver altid seksuel tortur på mine fanger.

Hans bukser buler endnu mere. Hun åbner dem og trækker dem uden videre ned. Slipper dyret løs. Den er virkelig stor! Neden under hænger et par ordentlige nødder. De flotteste hun har set længe.

- Spred benene.

Han adlyder. Han tror det er en leg. Hun binder hans ankler. Derefter beføler hun ham. Han er virkelig følsom! Hans organ stritter ud i luften og der er allerede en lille dråbe på spidsen. Hun behøver ikke lukke munden på ham, hendes torturkammer er fuldstændig lydtæt. Han kan brøle så meget det skal være.

- Du må gerne skribe og græde, det kan ikke høres og der kommer ingen. Vi er alene.

Hans øjne bliver usikre. Hun åbner sit skrivebord og tager redskaberne frem. Det hele. Nålene, skalpellen, induktionsapparatet med ledninger og metalklemmer.

Hun stikker nålene på plads. Roligt og bestemt. Han rykker, men vil ikke skribe. Han får tårer i

øjnene. Han er begyndt at lide. Hun stiller sig foran ham.

- Nu skal du høre, - jeg kan bedst lide at tortere mænd som er liderlige. Forstår du det?

Hans pik falder lidt ned.

- Vil du blive liderlig hvis jeg sætter ledninger på dine testikler og giver dig elektriske stød?

Hendes stemme er neutral. Hans pik vipper voldsomt. Hun tager klemmerne og holder om hans pung, han står fuldstændig stille mens hun sætter klemmerne på siderne af kuglerne.

- Jeg kan give dig små stød der kilder og jeg kan riste dine nosser hvis jeg vil. Hvad tror du jeg vil? Hvordan tror du jeg har fået mit ry som bøddel? Med små stød der kilder?

Han bliver bange, men hans pik stritter afslørende. Hun skruer op for strømmen. Hans øjne bliver vilde, han brøler, han kaster sig voldsomt frem og tilbage i rebene, han vrider sig, han prøver at samle benene, han spreder dem til det umulige og viser hende alt hvad han har, han prøver at slippe fri.

Han ved godt at han ikke kan slippe. Han ved at han elsker hende. Han er lige ved at sprøjte da hun slukker for strømmen.

Da han er faldet til ro, tager hun skalpellen fra bordet, træder helt hen til ham, står op ad ham og ser ham i øjnene, viser ham skalpellen.

- Elsker du mig? Spørger hun.

- Ja, jeg elsker dig.

- Elsker du mig lige meget hvad jeg gør ved dig?

Han nikker.

- Forstår du nu hvorfor jeg er den bedste?

Han nikker igen.

- Der har været mange mænd i dette rum, nogle er kommet levende ud herfra, nogle har været døde, men de kom alle til at elske mig selv om jeg tog deres manddom. Ingen af dem var rigtige mænd da de blev slæbt ud herfra.

Hun binder en tynd snor stramt om hans nosser. Hun bryder sig ikke om for meget blod. Hun fører hånden med skalpellen ned til hans testikler og kradser med spidsen på siden af pungen, trykker så spidsen glider et lille stykke gennem huden. Hun holder den der.

- Vil du give mig dem? spørger hun.

- Ja, hvisker han, - tag dem.

Han har været sød. En af de bedste. Hun vil være flink ved ham, han skal ikke slæbes ud til en mur og skydes. Hans store pik ligger op ad maven imellem dem. Den er hård og dunker. Hun gnider den mens de ser hinanden i øjnene, samtidig lader hun skalpellen glide et lille stykke længere ind i pungen neden under snoren. Hans øjne bliver matte. Idet han sprøjter snitter hun pungen af ham, træder væk, og viser ham det som ikke mere er hans. Hans hoved falder til siden. Hun tager sylen fra bordet, går bag ham og stikker

den hårdt ind mellem hans øverste nakkehvirvler.

Han er død inden vagterne kommer for at hente ham.